

Arbejdsministeren beder om at få tingene frem på bordet, og det skal jeg da gerne være med til at formidle både fra detailhandelen, fra folkeoplysningen og andre steder, som jeg kender helt konkret, og hvor der vitterlig er store problemer.

Men der bliver jo større problemer, for opsvinget ruller videre; det gør sådan et opsving, som nu er kommet i gang, og endnu er problemerne ikke særlig store, heller ikke i Ringkøbing Amt. Men det ligner lidt historien om manden, der hopper ud fra 20. etage på højhuset, og han er bange, for det her går vist ikke godt, men da han når ned til 1. etage, tænker han: Nåh, pyt, indtil nu er det jo egentlig gået meget godt.

Altså, hvis vi skal løse problemerne, skal vi tage sorgerne på forskud, og det er jo derfor, vi har denne her debat. Og man må regne med, at flaskehalsproblemerne for alvor begynder at dukke op i løbet af nogle måneder, om et halvt eller om et helt år, og derfor er det vigtigt ikke at lukke øjnene for problemerne.

Men der er allerede massevis af eksempler, og jeg skal gøre mit til at formidle dem helt konkret over til Laksegade - var det nr. 19? - så ministeren kan få lidt mere kontakt med virkeligheden.

Aage Frandsen (SF):

Det er selvfølgelig i orden, og det er helt fint, at vi her i Folketinget kan diskutere flaskehalsproblemer, og det er udmærket, at ministeren har lavet en redegørelse til Folketinget, ikke mindst fordi det afliver nogle af de myter - man kan i hvert fald håbe på, at nogen hører efter; der er nogle, der ikke har gjort det endnu - men i hvert fald nogle af myterne om, hvilke problemer der er. Det er også udmærket, at vi på den måde kan få diskuteret, hvad der kan gøres ved, at man på den ene side har arbejdsløshed og på den anden side mangel på arbejdskraft i det omfang, det er tilfældet.

Men den måde, som diskussionen i øjeblikket føres på, er altså underlig. Man skulle tro, at vi i Danmark havde nul arbejdsløshed. Det er, som om de arbejdsløse er nogle, som ikke vil arbejde. Så siger man godt nok, at der er forskel på arbejdsløse, men hele vejen igennem er der en grundlæggende mistænkeliggørelse af de arbejdsløse fra Venstres og De Konservatives ordføreres side.

Hvad angår brugen af statistik, så ved jeg, at hr. Frank Dahlgaard i anden sammenhæng interesserer sig meget for uddannelsessystemet og kvaliteten, og jeg mener, at hr. Frank Dahl-

gaard må anmode om, at Økonomisk Institut får strammet op på evnen til at bruge statistikken. Eksemplet med orlovsordningernes anvendelse i Vestjylland og arbejdsløshedens størrelse er altså at sammenligne f.eks. antallet af fødsler med et tordenskrald. Det har intet med hinanden at gøre, og det burde hr. Frank Dahlgaard vide.

Men det er jo altså generelt set den måde, hr. Frank Dahlgaard driver plat på i politik; det er påstande, det er nogle smarte bemærkninger, og så er der nogle grupper af mennesker - det kan somme tider være de arbejdsløse, det kan også være andre - som skal hænges ud.

Men i en diskussion om flaskehalse at se bort fra, at der er en masse arbejdsløse, og at det i virkeligheden er det, der er hovedproblemet, og så sige, at problemet ligger i flaskehalsene, det er en mærkelig diskussion. Diskussionen burde for det første dreje sig om: Hvor stort er problemet? Og for det andet: Hvad skyldes problemet? Og for det tredje: I det omfang der er et problem, hvad kan vi så gøre ved det?

I den forbindelse synes jeg nok, vi har mange forskellige påstande; vi kan jo tage undersøgelserne i efteråret, som var baggrunden for den første redegørelse, der kom fra arbejdsmarkedsrådene, og se på påstanden om, at man ikke kunne få arbejdskraft. Og hvad sagde disse undersøgelser så? De sagde, »at der aktuelt stort set kun er flaskehalsproblemer inden for det offentlige område, og at problemerne i den private sektor stadig er af begrænset omfang.«

Jeg siger ikke dermed, at det stadig væk er tilfældet, men ikke desto mindre er det et eksempel på, at man, samtidig med at man kører diskussionen om, at man ikke kan få arbejdskraft, kan dokumentere, at problemet ikke er der. Man kan så have mistanke om, at det også er tilfældet i øjeblikket.

Arbejdsmarkedsrådenes redegørelse viste, at historierne om, at private virksomheder ikke kunne få arbejdskraft, var vildt overdrevne, og indtil videre er det heller ikke dokumenteret, at det er et problem. Men der er selvfølgelig risiko for, at problemet kan opstå, det medgiver vi gerne, og det siger man også i redegørelsen.

Det er altså først og fremmest inden for den offentlige sektor, der er problemer, og dér hører vi så - og det har vi været inde på - at det skulle være det med orlovsordningerne, der spiller ind dér.

Men man må altså sige, at det dér med uddannelserne i højere grad spiller ind. Det er